

Der er ingenting der maner

Der er ingenting der maner,
som et flag, der går til top,
mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op.
Og det vajer under saling,
som en flammende befaling,
å men også som en hvisken
om det største som vi ved:
Ikke din og ikke min,
men hele folkets evighed!

Det har vajet for de slægter,
hvorved vi og vort blev til,
over fredens milde toner,
over kampens vilde spil.
Det var forrest når de sejred,
det var med dem, når de fejred,
langt fra hjemmet, hjemmets fester -
det var råbet, når de stred,
og det sidste suk i bølgen,
når det stolte skib gik ned.

Derfor blotter vi vort hoved,
hver gang flaget går til top,
mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op.
Det er vore drømmens tolk,
det er både land og folk -
lad dit hvide kors forkynde
for hver fremmed havn og red -
om end hele verden strides -
jeg er Danmark, jeg er fred!

Axel Juel